> Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim przez modlitwę i prośbę z dziękczynieniem niech wasze pragnienia będą znane Bogu. A pokój Boży, który przewyższa wszelkie zrozumienie, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Filipian 4:6-7*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: troska, strach, wdzięczność, pokój, Modlitwa

Interpretacja:
Fragment *Filipian 4:6–7* wzywa nas, byśmy o nic się nie martwili, lecz przedstawiali swoje potrzeby Bogu w modlitwie i błaganiu, dziękując Mu za wszystko, co dla nas uczynił. Wersety te są wezwaniem do ufności Bogu i Jego mocy, dzięki której zapewnia nam wszystko, czego potrzebujemy. Dlaczego jednak tak ważne jest unikanie niepokoju w naszym życiu?

Niepokój i jego wpływ na nasze życie

Niepokój to emocja, której każdy z nas doświadcza w pewnym momencie życia. Jest to naturalna reakcja na stresujące sytuacje i w niewielkich dawkach może być korzystna. Gdy jednak niepokój staje się stanem chronicznym, może bardzo negatywnie wpływać na nasze zdrowie fizyczne i psychiczne. Może prowadzić do bezsenności, zmęczenia, chorób przewlekłych i depresji. Co więcej, wpływa na nasze relacje z innymi ludźmi, skłaniając nas do izolacji i wycofywania się z kontaktów społecznych.

Znaczenie modlitwy i błagania

Modlitwa i błaganie to potężne narzędzia, które Bóg dał nam do walki z niepokojem i stresem. Modląc się, rozmawiamy z Bogiem i powierzamy Mu nasze troski. Czyniąc to, wykonujemy krok wiary i ufamy, że Bóg zaspokoi nasze potrzeby. Dzięki modlitwie przypominamy sobie, że nie jesteśmy sami – że jest Ktoś większy i potężniejszy od nas, kto trwa przy nas, by nam pomóc.

Znaczenie dziękczynienia

Wersety te wzywają nas również do nieustannego dziękczynienia. Dziękowanie jest aktem wiary, który pomaga nam zachować pozytywne nastawienie do życia. Kiedy pielęgnujemy w sobie ducha wdzięczności, skupiamy się na tym, co mamy, a nie na tym, czego nam brakuje. Ponadto dziękczynienie wzmacnia naszą relację z Bogiem i pozwala lepiej dostrzegać Jego błogosławieństwa w naszym życiu.

Bożym pokój i myśli w Chrystusie Jezusie

Pokój, który oferuje nam Bóg, różni się od wszelkiego innego pokoju, jakiego możemy doświadczyć w życiu. Nie jest to jedynie brak konfliktów czy niepokoju, lecz głęboki stan wyciszenia i ufności Bogu. To właśnie tego pokoju pragnął *Paweł* i chciał go przekazać Filipianom jako dar od Boga.

Warto podkreślić, w jaki sposób Boży pokój strzeże naszych serc i umysłów *w Chrystusie Jezusie*. *Chrystus* jest centrum naszej wiary i to w Nim odnajdujemy prawdziwy pokój. Kierując nasze serca i umysły ku Chrystusowi, możemy w każdej chwili doświadczać Bożego pokoju – nawet pośród najtrudniejszych prób, z jakimi przychodzi nam się mierzyć w życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy Hiob wstał, rozdarł swój płaszcz, ogolił swoją głowę, potem upadł na ziemię i oddał pokłon; I powiedział: Nagi wyszedłem z łona swojej matki i nagi tam powrócę. PAN dał, PAN też wziął, niech imię PANA będzie błogosławione.
>
> *— Hioba 1:20-21*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: troska, zadowolenie, zależność, smutek, cierpienie, adoracja

Interpretacja:
Wersety 20–21 pierwszego rozdziału Księgi Hioba ukazują moment, w którym *Hiob* – człowiek sprawiedliwy i bogobojny – otrzymuje druzgocące wieści o utracie swojego dobytku, trzód, a co najbardziej tragiczne – dziesięciu synów. Reakcja Hioba w tej chwili jest niezwykła i skłania nas do refleksji nad tym, jak my sami reagujemy na próby i trudności, z jakimi mierzymy się w życiu.

Dlaczego Hiob rozdarł swoje szaty i ogolił głowę?

W kulturze żydowskiej rozdzieranie szat było oznaką żalu i żałoby w obliczu tragedii. Golenie głowy również stanowiło zwyczajowy wyraz żałoby i upokorzenia. Poprzez te gesty Hiob ukazał ogrom bólu i smutku, które ogarnęły go w tamtej chwili.

Hiob upadł na ziemię i oddał pokłon, mimo bólu. Dlaczego?

Mimo druzgocącej straty, jakiej właśnie doświadczył, Hiob wciąż odnajdywał w sercu pragnienie oddania czci Bogu. Jego reakcja na przeciwności losu pokazuje nam, że uwielbienie nie zależy od zewnętrznych okoliczności, lecz od stanu naszego serca. Uwielbienie jest wyrazem ufności i wiary w Boga, nawet pośród bólu i ciemności.

Nagi wyszedłem z łona matki i nagi tam wrócę

Te słowa stanowią wymowne świadectwo na temat ludzkiej egzystencji. Wszyscy przychodzimy na świat z niczym i z niczym odchodzimy. Żadne dobra materialne nie towarzyszą nam w życiu wiecznym – jedynie nasza ludzka istota i nasz duch. Przypomina to o pokorze wobec wielkości Boga i o kruchości życia.

Pan dał i Pan zabrał

Hiob uznaje, że wszystko, co posiadał – rodzinę, majątek i zdrowie – otrzymał od Boga. Samo jego życie jest Bożym darem. A teraz, w cierpieniu, uznaje również, że Bóg ma prawo odebrać to, co sam wcześniej dał. Jest to wyraz całkowitego poddania się woli Bożej oraz ufności w Jego mądrość i dobroć.

Niech będzie błogosławione imię Pana

Hiob nie wypiera się swojego bólu ani nie bagatelizuje poniesionej straty. Mimo to, nawet w tak wielkim cierpieniu, postanawia błogosławić imię Pana. To wyraz głębokiej wiary i wdzięczności, uznanie, że Bóg jest zawsze dobry – nawet w chwilach przeciwności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wiem bowiem, że mój Odkupiciel żyje i że w ostateczny dzień stanie na ziemi.
>
> *— Hioba 19:25*

Książka: Stary Testament / Hioba
Tematy: troska, Zbawienie, Zbawiciel

Interpretacja:

Księga Hioba jest jedną z najstarszych ksiąg Biblii, podejmującą tak istotne tematy, jak cierpienie, wiara i nadzieja. W 19. rozdziale *Hiob* wyraża głęboki ból i żal po utracie rodziny, zdrowia oraz majątku. Mimo wszystko, czego doświadcza, Hiob trzyma się nadziei – pewności, że jego *Odkupiciel* żyje i go wybawi.

Kim jest Odkupiciel Hioba?

Słowo *„odkupiciel”* pochodzi od hebrajskiego terminu *„goel”*, odnoszącego się do bliskiego krewnego, na którym spoczywał obowiązek odzyskania lub wykupienia tego, co zostało utracone lub skradzione (bądź osoby, która znalazła się w takiej sytuacji). W kontekście biblijnym odkupiciel był zobowiązany do uwolnienia niewolnika, wykupienia majątku czy obrony praw zabitego krewnego.

W przypadku Hioba jego Odkupicielem nie był człowiek – krewny, lecz sam Bóg. Hiob wierzył, że tylko Bóg może wybawić go z cierpienia, naprawić poniesione straty i przywrócić mu godność. Przekonanie to opierało się na solidnych fundamentach teologicznych Prawa Mojżeszowego, które głosiło, że Bóg jest jedynym właścicielem całego stworzenia oraz obrońcą uciśnionych i potrzebujących.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wszystkie wasze troski przerzućcie na niego, gdyż on troszczy się o was.
>
> *— I Piotra 5:7*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: troska, strach, smutek, słabość

Interpretacja:

Słowa zawarte w *I Piotra 5:7* niosą ze sobą głębokie przesłanie, a rozważanie ich może przynieść wielką ulgę osobom zmagającym się z niepokojem, troskami czy stresem. Werset ten porusza temat obaw i lęków, wskazując, jak możemy znaleźć ukojenie w Bogu, powierzając Mu swoje ciężary.

Co mówi nam Biblia?

Fragment ten przypomina, że Bóg troszczy się o nas i pragnie, byśmy ufali Mu w każdej sytuacji życiowej. To pouczenie może pomóc nam uwolnić się od ciężarów, które nas przytłaczają oraz są źródłem trosk i udręki. Biblia zapewnia, że gdy ufamy Bogu, On otacza nas swoją opieką.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo smutek, który jest według Boga, przynosi pokutę ku zbawieniu, czego nikt nie żałuje; lecz smutek według świata przynosi śmierć.
>
> *— II Koryntian 7:10*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: troska, nawrócenie, pokuta, smutek, Zbawienie

Interpretacja:
W *II Koryntian 7:10* mówi o dwóch rodzajach smutku: smutku według Bożej woli oraz smutku tego świata. Smutek według Bożej woli prowadzi nas do nawrócenia i zbawienia. Pojawia się on, gdy uświadamiamy sobie, że nasze postępowanie nie podoba się Bogu, i jesteśmy gotowi na zmianę.

Pokuta dla zbawienia

Nawrócenie jest kluczowym pojęciem w życiu każdego chrześcijanina; to decyzja o zmianie kierunku życia i odwróceniu się od grzechu. Smutek według Bożej woli prowadzi do nawrócenia, a nawrócenie prowadzi do zbawienia. Gdy żałujemy za grzechy, wyznajemy wiarę w *Jezusa* i przyjmujemy Jego ofiarę, doświadczamy zbawienia, które On nam oferuje.

Smutek tego świata

Smutek tego świata to smutek, który do niczego dobrego nie prowadzi; jest to smutek pusty i pozbawiony sensu. Pojawia się on, gdy tracimy coś dla nas cennego – czy to relację, pracę, czy dobra materialne. Taki smutek może prowadzić do lęku i depresji.

Skutek w postaci śmierci

Werset ten ostrzega, że smutek tego świata sprowadza śmierć. Nie chodzi tukoniecznie o śmierć fizyczną, lecz o śmierć duchową, która oddziela nas od Boga. Smutek tego świata może sprawić, że oddalimy się od Boga i damy się pochłonąć własnym problemom oraz troskom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg ma moc udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelki dobry uczynek.
>
> *— II Koryntian 9:8*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: troska, błogosławieństwo, dawanie, dobroć, otrzymywanie, praca

Interpretacja:

Fragment *II Koryntian 9:8* pochodzi z drugiego listu apostoła *Pawła* skierowanego do wspólnoty chrześcijańskiej w Koryncie (Grecja). List ten powstał około 55–56 roku n.e. W omawianym wersecie Paweł zachęca Koryntian do zebrania darów dla ubogich chrześcijan w Jerozolimie.

Interpretacja

W tym wersecie Paweł wskazuje na dobroć Boga, który obdarza wierzących łaską niezbędną do czynienia dobra. Boża łaska nie jest jedynie zwykłym darem – stanowi przejaw Jego mocy. Paweł podkreśla, że Bóg jest w stanie udzielić łaski w obfitości i że wierzący powinni Mu ufać, wierząc, iż zapewni On wszystko, co potrzebne do pełnienia dobrych uczynków.

Boża łaska

Boża łaska jest czymś, czego wszyscy potrzebujemy w naszym chrześcijańskim życiu. Musimy polegać na Bogu, ufając, że dostarczy On wszystkiego, co niezbędne do wykonywania dobrych dzieł. Choć należy pamiętać, że nasze zbawienie nie zależy od własnych uczynków, lecz od ofiary *Chrystusa* na krzyżu, nie oznacza to, że powinniśmy zaprzestać czynienia dobra.

Gdy w kwestii energii i zasobów potrzebnych do dobrych uczynków polegamy na Bogu, stajemy się zdolni do dokonania rzeczy, które w innym przypadku byłyby niemożliwe. Powinniśmy ufać Bogu i szukać Jego wsparcia, gdy napotykamy sytuacje wydające się nie do pokonania. Warto prosić Pana, aby nas umacniał i dostarczał narzędzi niezbędnych do wykonywania Jego dzieła.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdzie bowiem jest wiele mądrości, tam jest wiele smutku. A kto przysparza wiedzy, przysparza i cierpienia.
>
> *— Kaznodziei 1:18*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: troska, rozum, smutek, mądrość

Interpretacja:
Księga *Kaznodziei 1:18* mówi o negatywnych skutkach, jakie mogą wiązać się z posiadaniem nadmiaru wiedzy. W kontekście tej księgi biblijnej jej autor (prawdopodobnie król *Salomon*) rozważa marność życia oraz kwestie, które często pochłaniają nasz czas i energię. Choć Salomon był jednym z najmądrzejszych ludzi swoich czasów – prowadził bowiem szeroko zakrojone badania i zgromadził ogromną wiedzę – zdał sobie sprawę, że nie uchroniło go to przed cierpieniem ani trudnościami.

Dlaczego mądrość może prowadzić do cierpienia?

Dlaczego zatem mądrość może wiązać się z cierpieniem? Jednym z możliwych wyjaśnień jest to, że w miarę jak człowiek staje się mądrzejszy, może uświadomić sobie, jak wiele rzeczy pozostaje dla niego nieznanych. Może to rodzić poczucie bezradności lub frustracji, gdy dążenie do poszerzania wiedzy zderza się z nieodłącznymi ograniczeniami ludzkich możliwości poznawczych.

Z drugiej strony mądrość może również wyraźnie ukazywać niewygodne prawdy czy negatywne aspekty życia. Dostrzeżenie tych prawd bywa źródłem nasilonego niepokoju lub smutku, gdyż człowiek zaczyna dostrzegać trudności świata, które wcześniej pozostawały ukryte.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Usuń więc gniew ze swojego serca i odrzuć zło od swego ciała, gdyż dzieciństwo i młodość są marnością.
>
> *— Kaznodziei 11:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: troska, ciało, zdrowie, serce, smutek

Interpretacja:
W Księdze Koheleta autor dzieli się swoją mądrością oraz przemyśleniami na temat życia i natury świata. Fragment *Kaznodziei 11:10* zawiera radę, by usunąć gniew z serca i odrzucić zło od ciała. Autor ostrzega, że młodość jest marnością, i zachęca do życia z jasnym umysłem oraz sercem wolnym od gniewu i gwałtowności.

Znaczenie wersetu

Gniew i gwałtowność to silne emocje, które mogą szkodzić naszemu zdrowiu psychicznemu i fizycznemu. Gniew często zaburza nasz osąd i popycha do impulsywnych działań, co może prowadzić do poważnych konsekwencji. Eliminując te emocje z codziennego życia, możemy funkcjonować z większą jasnością umysłu oraz okazywać innym więcej miłości i współczucia.

Sformułowanie *„młodość jest marnością”* można interpretować na różne sposoby. Może ono sugerować, że ludzie młodzi i niedoświadczeni mają skłonność do egoizmu i żyją, nie zważając zbytnio na innych. Z drugiej strony może też wskazywać, że młodość jest etapem życia ulotnym i przemijającym. Tak czy inaczej, autor wzywa nas do mądrego i odpowiedzialnego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Po śmierci Jozuego synowie Izraela pytali PANA: Któż z nas wyruszy pierwszy przeciwko Kananejczykom, aby walczyć z nimi?
>
> *— Księga Sędziów 1:1*

Książka: Stary Testament / Księga Sędziów
Tematy: troska, ochrona, bezpieczenstwo

Interpretacja:
Księga Sędziów 1:1 ukazuje kluczowy moment w historii synów Izraela. Jozue, ich przywódca, zmarł, a poszczególne plemiona zastanawiały się, jak dalej żyć w ziemi obiecanej im przez Boga – zwłaszcza w obliczu niebezpiecznych wrogów, z którymi wciąż musieli się mierzyć. Dlatego też synowie Izraela zwrócili się do Pana o wskazówki, pytając, kto ma jako pierwszy wystąpić do walki z Kananejczykami.

Werset ten ukazuje, jak ważne jest szukanie Bożego prowadzenia w trudnych chwilach. To typowo ludzkie, by martwić się napotykanymi problemami i sądzić, że potrafimy rozwiązać je o własnych siłach. Jednak jedynym sposobem na znalezienie najlepszego rozwiązania jest zwrócenie się do Boga o pomoc, zwłaszcza gdy chodzi o podejmowanie ważnych decyzji.

Jako dzieci Boże, my również możemy czerpać naukę z tego biblijnego przykładu i dbać o to, by w codziennym życiu szukać Bożego prowadzenia. Stając przed istotnymi decyzjami, powinniśmy prosić Boga, aby wskazał nam najlepszą drogę, i pozostawać otwartymi na Jego odpowiedź – nawet jeśli będzie ona inna, niż oczekiwaliśmy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy będą was prowadzić, żeby was wydać, nie martwcie się wcześniej, co macie mówić, ani o tym nie rozmyślajcie, ale mówcie to, co wam będzie dane w tej godzinie. Nie wy bowiem będziecie mówić, ale Duch Święty.
>
> *— Marka 13:11*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: troska, Duch Święty, głoszenie, Duch

Interpretacja:
Jezus mówi Swoim uczniom o przyszłości, w której będą prześladowani za wiarę. Zostaną wydani na karę i będą musieli zmierzyć się z trudnymi chwilami; mogą nawet znaleźć się w sytuacjach zagrażających ich życiu. W obliczu tych strasznych wydarzeń Jezus poucza uczniów, by nie martwili się o to, co powiedzą.

Zapewnia ich natomiast, że przyjdzie do nich *Duch Święty* i w odpowiednim momencie podsunie im właściwe słowa. Innymi słowy, naszym zadaniem nie jest zamartwianie się o to, co przyniesie przyszłość, lecz zaufanie Duchowi Świętemu i zabranie głosu, gdy nadejdzie na to czas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I usłyszałem donośny głos z nieba: Oto przybytek Boga jest z ludźmi i będzie mieszkał z nimi. Oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem. I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu, i śmierci już nie będzie ani smutku, ani krzyku, ani bólu nie będzie,

> bo pierwsze rzeczy przeminęły.
>
> *— Objawienie 21:3-4*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: troska, śmierć, Życie wieczne, Bog, smutek, choroba

Interpretacja:
Te wersety dobitnie ukazują Bożą obietnicę obecności w życiu Jego dzieci. W tym fragmencie apostoł *Jan* opisuje potężny głos ogłaszający, że Bóg rozbije swój namiot pośród ludzi, zamieszka z nimi i na wieki będzie ich Bogiem. Co jednak oznacza to dla każdego z nas?

Nasza natura ciągłego poszukiwania

Choć niektórzy mogą sądzić, że obietnica ta dotyczy jedynie chwili osiągnięcia życia wiecznego po śmierci, w rzeczywistości Bóg pragnie być obecny w naszym życiu już teraz. Biblia ukazuje nas jako istoty nieustannie czegoś poszukujące. Szukamy szczęścia, osobistego spełnienia, miłości, samorealizacji i wielu innych rzeczy, co utrzymuje nas w stanie ciągłego dążenia. Tymczasem w Bożej obecności możemy znaleźć wszystko, czego potrzebujemy. On jest drogą do szczęścia, pokoju i wewnętrznego spokoju.

Bóg jest naszym schronieniem

W *Psalmów 46:1* psalmista ogłosił: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu”*. Ta sama obietnica wybrzmiewa w *Objawienie 21:3-4*. Bóg mieszka z nami – co oznacza, że przebywa w samym naszym wnętrzu. Ilekroć czujemy się zniechęceni lub przytłoczeni, możemy zwrócić się do Niego po potrzebne nam ukojenie. Jego obecność daje nam nadzieję i siłę, by iść naprzód, nawet gdy sytuacja staje się trudna.

Jesteśmy Jego dziećmi

Obietnica ta podkreśla również niezawodną miłość Boga do nas. Pragnie On być z nami – mieszkać w nas – by się o nas troszczyć i nas chronić. Jak mówi werset, będziemy *„Jego*

ludem” – co oznacza, *że jesteśmy Bożymi dziećmi*. On troszczy się o nasze życie, potrzeby, dążenia i marzenia. Dzięki Bożej obecności w naszym życiu możemy być pewni, że On zawsze będzie przy nas.

Nie będzie już śmierci, żałoby, płaczu ani bólu

W tych wersetach Biblia mówi nam o przyszłym czasie, kiedy ustanie wszystko, co powoduje ból i cierpienie. Nie będzie już śmierci, bólu ani chorób, a także bolesnych rozstań czy pożegnań. Zniknie płacz, szlochanie i udręka duszy. Boża obietnica głosi, że w tym przyszłym królestwie ci, którzy za Nim podążają, znajdą ukojenie i pokój.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zdarzyło się, że w czasach, kiedy rządzili sędziowie, nastał głód na ziemi. I pewien człowiek z Betlejem judzkiego wyruszył wraz ze swoją żoną i dwoma synami, aby zamieszkać w ziemi Moabu.
>
> *— Rut 1:1*

Książka: Stary Testament / Rut
Tematy: troska, chleb, wiernosc, jedzenie

Interpretacja:
Ten fragment stanowi początek pięknej i poruszającej historii, która niesie ze sobą ważne lekcje na temat *wiary, rodziny i przyjaźni*. Przyjrzyjmy się niektórym z nich.

Znaczenie rodziny

Pewien mężczyzna z Betlejem w Judzie postanowił wyemigrować do Moabu wraz z rodziną – żoną i dwojgiem dzieci. Decyzja ta wynikała z miłości i troski o bliskich oraz z chęci

uchronienia ich przed głodem i niestabilną sytuacją w Izraelu. Rodzina jest świętą instytucją; niezwykle ważne jest, abyśmy w trudnych chwilach wspierali się nawzajem i wspólnie podejmowali decyzje.

Boże zaopatrzenie w trudnych czasach

Choć bezpośrednią przyczyną przeprowadzki mężczyzny z Betlejem do Moabu był głód, w rzeczywistości kierowała nim Boża opatrzność. W Księdze *Rut 1:6* czytamy: *„Wtedy powstała wraz ze swoimi synowymi, aby wrócić z ziemi Moabu, gdyż usłyszała w ziemi Moabu, że PAN nawiedził swój lud i dał mu chleb”*. Bóg troszczy się o swoje dzieci nawet w najtrudniejszych momentach.

Miłość i lojalność synowej

Po przybyciu do Moabu mężczyzna z Betlejem zmarł, pozostawiając żonę i dwoje dzieci. Lojalność i miłość, jakimi Rut – jedna z synowych – darzyła swoją teściową, są niezwykle poruszające. W Księdze *Rut 1:16–17* zwraca się ona do swojej teściowej, Noemi, tymi słowami: *„Rut jednak odpowiedziała: Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie. Gdziekolwiek bowiem pójdziesz i ja pójdę, a gdziekolwiek zamieszkasz i ja zamieszkam. Twój lud będzie moim ludem, a twój Bóg będzie moim Bogiem”*. Postawa Rut stanowi świadectwo przyjaźni, miłości i prawdziwego oddania.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*